

## Usta Veysəl- 50

*Əziz oxucular, bu günlərdə şair Usta Veysəlin 50 yaşı tamam oldu.*



*Qeyd edək ki, Usta Veysel (Seyfullayev Veysel Quruş oğlu) 1973-cü il, yanvar ayının 30-da Cəlilabad rayonunun Alar kəndində anadan olmuşdur. Kiçik yaşlarından şeir yazmağa başlasa da, yazılarını 1990-cı illərin əvvəlindən etibarən toplamağa başlamışdır. 1998-ci ildə müəllif çap olunan günahlarım- adlandırdığı "Tənha ulduz" kitabından sonradan imtina etmişdir.*

*Mütəmadi olaraq dövrü mətbuatda yaradıcılıq nümunələri ilə çıxış edir. 2019 - cu ildə "Rəvmatizm" adlı şeirlər kitabı, 2023-cü ildə isə "O dünya" adlı roman kitabı işıq üzü görmüşdür.*

*Biz də "Ədəbi Turan" səhifəsi olaraq hörmətli yubileyarımızı təbrik edir, yaradıcılığından bir neçə şeiri sizlərə təqdim edirik.*

### Atılmışlar

Üz-gözündə öpüş yeri -  
dodaq yeri,  
ürəyində ocaq yeri;  
başı küllülər -  
siqaret kötükləri.  
Sümürülüb,  
hara gəldi atılmışlar.

... Baxın,  
siqaret kötüklərini  
bu adamlar –  
atılmışlar.

### Dərd

Sən  
özgə evinin  
divarından asılan  
pəncərə şüşəsisən.  
Elə saf,  
elə şəffafsan,  
baxışlarım keçir səndən.  
Səni hərdən  
çilikləmək,  
tikələmək keçsə də  
doğram-doğram içimdən,  
bacarmıram.  
Daşını ata bilmirəm. -  
Nə səni qıra bilmirəm,  
nə də qırıla bilmirəm.

Sən  
özgə evinin  
divarından asılan  
pəncərə şüşəsisən.  
Səndən  
keçə bilməsəm də,  
hər gün sənə  
baxıb,  
baxıb keçirəm.

Sən  
mənimçün dünyanın  
ən bahalı,  
ən gözəl rəsm əsərisən.  
Sən  
yaza bilmədiyim  
ən gözəl əsərimсэн.

Sən  
özgə evinin  
divarından asılan  
pəncərə şüşəsisən.  
Bilirəm,  
sən də bilirsən  
axırı yoxdu bunun.  
Biz, sadəcə,  
uduzan  
oyun daşlarıyıq  
bu bitməyən oyunun.

Çox çətindi oynamaq,  
üçümüzə bir yerdə.  
Sən,  
mən,  
pərdə.  
... Dərdə bax.

### Bəyaz qala

(roman şiresi)

*Orxan Pamuka*

Evin arxa pəncərəsi  
yorğun gözlərimin  
dincini alır.

Divardan mənə baxır  
venesiyalı rəssamın çəkdiyi  
artıq yaşlanmış,  
üz-gözünü tük basmış rəsmim.

Bayırda var-gəl edən münəccim  
kölgəmi gəzdirir.  
Həm kölgəm yüngülləşir,  
həm münəccim əylənir.

Otaqda tək mənəm.  
Düşünürəm:  
" Görəsən,  
niyə axı mən mənəm. "

Bəs sən kimsən, münəccim? –  
Mən sənəmsə, sən kimsən?  
Sən mənənsə, mən kiməm?

Başını qaldırıb astaca,  
topa-topa,  
pəmbə buludların dalınca  
baxdı münəccim.  
Baxdı arxasınca,  
topa-topa buludların üstündə  
top oynayan uşaqlığının;  
baxdı arxasınca,  
topa-topa buludların üstündə  
at oynadan cavanlığının...

Və birdən,  
bataqlığın içindən  
lüləsi görünən  
topu xatırladı.

... Bəyaz qala –  
içimdə ola-ola  
içinə girmədiyim,  
içində olmadığım,  
sirli,  
alınmaz qala.

Bəyaz qala deyib də,  
qışqırmaq keçir içimdən.  
Bəyaz qala deyib də,  
uşaq kimi,  
hıçqırmaq keçir içimdən.

### Son söz

İllər ötcək –  
nəsillər dəyişəcək;  
elm və texnika  
daha sürətlə inkişaf edəcək;  
silahlar yenilənib  
təkmilləşəcək,  
amma  
Bəyaz qalanın sirrini,  
Allahdan başqa  
kimsə bilməyəcək,  
Orxan abi.